

de altså ikke vil støtte det her. Det vil sige, at hvis uheldet sker, hvis dødsfaldet sker i udlandet, så skal der ikke som udgangspunkt være mulighed for at få torterstatning.

Vi fatter ikke, at man ikke mener, at den smerte er lige stor, uanset hvor hændelsen er sket. Jeg vil godt appellere til Venstre, til De Konservative, til Dansk Folkeparti om nok engang at overveje, om det ikke ville være rimeligt at stemme for det her.

Anne Baastrup (SF):

Lovforslaget er som sådan en reparation af et tidligere vedtaget lovforslag under den tidligere regering, hvor det kom frem undervejs i lovforslagets behandling, at der var et hul, idet det drejer sig om godtgørelse til efterladte, hvor der er sket dødsfald på grund af en forbrydelse.

Undervejs i det her lovforslags behandling drøftede vi så i Folketingets Retsudvalg, om ikke også en sådan godtgørelse skulle kunne ydes, hvis det drejede sig om forbrydelser begået mod danske statsborgere i udlandet under forudsætning af, at de havde fast bopæl i Danmark.

Vi stillede så en lang række spørgsmål til justitsministeren, og som fru Lissa Mathiasen så rigtigt gjorde rede for, viste det sig undervejs i denne her spørgsmålsstillen, at ministeren havde forståelse for den problemstilling, forståelse for, at hvis man udsættes for en alvorlig forbrydelse i udlandet som dansk statsborger med fast bopæl her i landet, så ville det være naturligt, at man også havde mulighed for at give en godtgørelse til de efterladte.

Men nej. Ministeren har fået et flertal i Folketinget bag sig til at afvise dette ændringsforslag. Og det er mildt sagt uheldigt. Det er heldigvis meget sjældent, at der bliver brug for det, men ikke desto mindre finder vi i SF, at det er nødvendigt, at man på den måde fuldstændigt dækker de huller, der er i erstatningsansvarsloven, ved den revision, vi gennemførte her for et par år siden.

Det er trøls, at det skal være på den måde. Jeg troede i og for sig, at vi havde opnået enighed omkring det, men desværre.

Justitsministeren (Lene Espersen):

Der er to spørgsmål, som jeg mener bør besvares i dag under behandlingen af ændringsforslaget, og det er først og fremmest spørgsmålet fra fru Lissa Mathiasen, men naturligvis også det fra fru Anne Baastrup.

Det første drejer sig om hele den debat, der var, og som JydskeVestkysten var meget optaget af, nemlig om erstatning til terrorofre. Som det fremgår meget klart af besvarelsen af nogle af de spørgsmål, som er stillet i forbindelse med udvalgsbehandlingen – her tænker jeg særlig på besvarelsen af spørgsmål nr. 4 – så er der mulighed for at yde erstatning fra staten til ofre for forbrydelser, som er sket i udlandet.

Bl.a. nævnes det i besvarelsen, at der er givet erstatning efter offererstatningsloven, § 1, stk. 3, til en dansk kvinde, hvis samlever under en ferie blev dræbt ved et terrorangreb i Grækenland i 1988. Den del af det mener jeg er på plads, men det er blot for at gentage det her, så der ikke bliver en diskussion om, hvorvidt man er helt afskåret fra at få erstatning, såfremt en dansk statsborger i udlandet udsættes for et terrorangreb.

Det andet spørgsmål drejer sig om, hvorvidt offererstatningsordningen skal udvides rent jurisdiktionsmæssigt til at gælde generelt uden for Danmarks grænser. Om det har jeg sagt to ting: For det første har jeg sagt, at jeg ikke forstår de partier, der står bag ændringsforslaget i dag, fordi de jo vil skabe en meget mærkelig anormalitet. De vil skabe et system, hvor de pårørende kan få en tortgodtgørelse, såfremt deres nære person mister livet i udlandet, men hvis den nære alene bliver slået til lirekasemand, voldtaget, gennemtæsket, gjort multihandicappet, ødelagt for livet, får man nul kroner.

Kl. 14.55

Det er konsekvensen af, at man laver en utrolig forskelsbehandling i forbindelse med, om offeret mistede livet eller offeret bare mistede førligheden for evigt. Jeg har svært ved at forstå, at de partier, der står bag ændringsforslaget, ikke kan se, at der er en problemstilling dér.

Men jeg har også tilkendegivet i mine besvarelser, at jeg mener, det er en reel problemstilling, vi står over for, i og med at vi lever i en verden, hvor vi rejser mere, og hvor vi er kommet tættere på hinanden. Derfor har jeg også tilkendegivet to ting, som er en imødekommelse – og det er så en besvarelse til fru Lissa Mathiasen og fru Anne Baastrup. Dels har jeg nedsat et jurisdiktionsudvalg, som skal gå ind og se på, om vi kan ændre reglerne omkring dansk straffemyndighed. Jeg mener faktisk, at vi der må gå ind og se på, om ikke offererstatningslovens anvendelsesområde kan ændres set i lyset af de overvejelser, som jurisdiktionsudvalget gør sig. Det er den ene indrømmelse.